

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Ah levende Gud jeg bekiender for dig

Citation: Kingo, Thomas: "Ah levende Gud jeg bekiender for dig", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 548. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid122035.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

AH levende Gud jeg bekiender for dig, At jeg haver levet U-gudelig, Ah hvor u-værdig en Synder jeg er, Det klager jeg for dig min HERre kier.

[2] Intet Menniske tør jeg see op paa, Det gjør din straff mig trykker saa, Jeg haver syndet mod Himmel og Jord, Og mod dine hellige Bud og Ord.

[3] Hvort skal jeg da henvende mig? Hvem vil over mig forbarme sig? Saa stoor da er min synd og daad, Hos intet Menniske finder jeg Raad.

[4] Og naar jeg opløffter mine Øyen vaade Til Himmelen, at bede om din Naade, Saa haver jeg syndet mod dig O HERre, hvor skal jeg mig da best ad bære?

[5] Stoor Forargelse i Verden haver jeg drevet, Og fra min Ungdom saare ilde levet; Hvad skal jeg gjøre, hvad er mig best? Skal jeg fortvile, HERre JEsu Christ?

[6] Efterdi du est min Frelsermand, Barmhiertighed jeg hos dig finde kand, Liv og Salighed over maade Haver du at give aff din Naade.

[7] Derfor jeg for ingen deel vil Fortvile, i hvad som nogen siger til, Jeg flyer til dig og vil det vove, Til dig staar ald min Liid og love.

[8] Hos dig alleene søger jeg med skiel Trøst, Raad og Hielp for min arme Siæl: Dit Creatur og Billede vist, Foragter du ey HERre JEsu Christ.

[9] Saa bange og sorrigfuld kommer jeg til dig, O HERre forskyd du ikke mig, For sorg kand jeg neppe tale eller see, O HERre du mig din Naade betee.

[10] Min Overtrædelse du udslette, Og alle mine store synder forgiette, Giør du mig reen og toe mig hvid, Aff ald min Ondskab og Udyd.

[11] Jeg seer min Uretfærdighed, Min synd hun er mig fuul og leed, Alleene haver jeg syndet imod dig, Det maa jeg bekiende visselig.
549

[12] Min arme Moder mig undfangede vist, Og fødde i synd, O HERre Christ, Bestenk mig HERre med Isop skiøn, Og med dit Blood du Davids Søn.

[13] Som flød udaff dine saar røde, Der || med forløste du os aff Møde, Toe mig at jeg bliver hviid som Snee, Din hellig Aands Naade mig betee.

[14] Giv mig i Hiertet Glæde og Roo, At jeg maa stadelig haabe og troo, At du forlader mig synderne mine, For din hellige Marter, Død og Pine.

[15] En reener Aand forny udi mig, Forskyd mig ey O HERre fra dig, Tag ey fra mig din hellig Aand, Men giv mig Naade og ret Forstand.

[16] At jeg og maa andre Syndere omvende, At de dig HERre og din Naade kiende, Oplad mine Læbe og Tunge min, At jeg forkynder Æren din.

[17] Intet Offer er dig HERre saa kier, Som et angerfuld Hierte din Naade begiær, Bestenkt med Christi Rosens Blood, O HERre vær mig naadig og good.

[18] Besegle i mit Hierte denne Trøst, At du HERre Christ haver mig forløst, Dit Legem og Blood skal være mit Pant, At jeg skal troe og vide forsandt.

[19] At alle mine synder forladne ere, Diß skee dig Priis min Gud og HERre, Fra || Ævighed og til ævig Tijd, Gud være os altid naadig og bliid.

M. Hans Christ: Roskild.